

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

София, 1996 г.
Пощ. код 1040, Телекс 2272
Телефакс 801148

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

по Конституционно дело N 31 от 1995 г.

Министерство на финансите се присъединява към становището на Министерския съвет по конституционното дело и подкрепя мотивите, изложени в него.

В подкрепа на тезата, че Законът за сделките с Валутните ценности и за Валутния контрол е специален закон, който урежда цялостния контрол върху сделките и действията с Валутни ценности и регламентира Валутно-финансовия режим в страната, може да се изтъкне и следното:

1. Разграничението между субектите по чл. 4 и чл. 5 от ЗСВЦВК на местни и чуждестранни лица е неразривно свързано с установения за страната Валутен режим. Разделянето им с оглед придобиването на вещни права може да бъде предмет на Вещното законодателство, докато чл. 5 от ЗСВЦВК установява единен критерий при всички сделки с Валутни ценности по смисъла на чл. 3 от ЗСВЦВК, както и за разплащанията по тях.

2. Постоянното местопребиваване, като разграничителен критерий, Възприет от чл. 5 на ЗСВЦВК е съобразен с

действащия закон за българското гражданство. По силата на чл. 16 от закона, български гражданин може да придобие чуждо гражданство, само ако предварително бъде освободен от българското си гражданство.

В случай, че Конституционният съд приеме, че разпоредбата на чл. 5 от ЗСВЦВК ограничава правата на някои български граждани, остава открит въпросът за статута на тези от тях, които са придобили чуждо гражданство, без да са освободени от българското си гражданство.

Масови са случаите на позоваване на т.нар. "двойно гражданство" - граждански статут, който е недопустим от нашето законодателство. Принципът на чл. 26 от Конституцията е, че всички граждани на Република България имат равни права и задължения. Позоваването на едно гражданство по отношение на правата и на чуждо гражданство по отношение на задълженията по самата си същност противоречи на корелативната връзка между права и задължения по нашата Конституция.

3. Семейната имуществена общност по чл. 19 от Семейния кодекс касае всички вещи и вещни права, придобити по време на брака. В тази връзка считаме, че разрешителния режим по чл. 23 от ЗСВЦВК е гаранция за спазване на чл. 22 от Конституцията в случаите на придобиване на недвижим имот от български гражданин, встъпил в брак с чужденец.

Ако Конституционният съд приеме, че нормата на чл. 23 от ЗСВЦВК във връзка с чл. 5 от същия, ограничава субективни права на български граждани, няма ли да се получи обратния резултат - българските граждани в чужбина, встъпили в брак с чужденец да се третират с по-благоприятен режим в сравнение с

българите в страната, чийто съпруг е чужденец. И в двата случая има обективно ограничаване на права, защото за определени действия и сделки с валутни ценности пак ще се изисква разрешение както от Валутно-финансова гледна точка по ЗСВЦВК, така и разрешение по чл. 29 от Закона за собствеността за съпруга - чужденец.

Министерство на финансите изразява становището, че атакуваните разпоредби на чл. 5 и чл. 23 от ЗСВЦВК не противоречат на Конституцията като правни норми, ограничаващи субективни права на някои български граждани. Това са разпоредби, установяващи адресатите на валутно-финансовото ни законодателство и разрешителния режим по чл. 23 от ЗСВЦВК е установен както спрямо местните, така и спрямо чуждестранните лица по смисъла на чл. 4 и чл. 5 от ЗСВЦВК.

